

بسم الله الرحمن الرحيم

د رښتيني رهبرۍ تړون چې الله سبحانه و تعالى يې د بيا واکمنېدو ژمنه کړې

هغه سپڅلی ذات چې انسان يې پيدا او فنا کړ، د هغه بدن ته يې روح دننه کړه او هغه ته يې عقل ورکړ. هغه سپڅلی ذات چې خپل پيغمبر يې راولېږه چې انسانان له تيارو څخه روښنايي ته راوباسي. هغه سپڅلی ذات چې خپل کتاب (قرانکریم) يې پر رسول الله صلی الله عليه وسلم نازل کړ، خو هغه خراغ شي چې د ټولو خلکو لاره روښانه کړي. هغه سپڅلی ذات چې فرمايلي يې دي:

(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ * مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ)

[الذرات: ۵۶-۵۷]

ژباړه: انسانان او پېريان مې د عبادت لپاره پيدا کړي. هېڅ وخت له هغوی روزي نه غواړم چې ما مور کړي.

هغه سپڅلی ذات چې فرمايي:

(قُلْ إِن صَّلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ

الْمُسْلِمِينَ) [انعام: ۱۶۲-۱۶۳]

ژباړه: ووايه! لمونځ او زما ټول عبادات، زما ژوند او مرگ، ټول د نړۍ د الله سبحانه و تعالى لپاره دي.

الله سبحانه و تعالى خپل بنده گان پيدا کړي او د هغوی ژمنه يې اخيستي چې دوی به دا مني چې الله سبحانه و تعالى مالک دی. الله سبحانه و تعالى فرمايي:

(وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ)

ژباړه: په ياد راوړئ! کله چې الله سبحانه و تعالى د ادم له شاه څخه د هغه نسل پيدا کړ او هغوی يې د خپل پيدايښت پر څرنگوالي خبر کړل او يې فرمايل: «ايا زه ستاسو پروردگار نه يم؟» ويې ويل: «هو، شاهدي ورکوو!» په عقل او ژبه داسې اعتراف د دې لپاره دی چې د قيامت په ورځ ونه وايي چې موږ پر دې څه بې خبره وو.

الله سبحانه و تعالى موږ ته قانون راولېږه چې په ځمکه کې اوسېدونکي کسان ښه ژوند وکړي، دا ضمانت يې وکړ چې د قوانينو پلي کېدل درواغ نه شي کېدای چې د دوی په منځ کې له الله سبحانه و تعالى څخه د ډالډونکي رهبر په واسطه پلي شي. الله سبحانه و تعالى د خپل پيغمبر رسول الله صلى الله عليه وسلم امت و ټاکه چې په نړۍ کې به د نورو لپاره غوره امت وي، خو امر به معروف او له منکر څخه منع وکړي. همدارنگه اومت هغه لور ته دعوت کړي چې د الله سبحانه و تعالى خوښه وي.

(كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ) [عمران: ۱۱۰]

ژباړه: تاسو تر ټولو غوره اومت ياست چې د انسانانو د گټې لپاره پيدا شوي ياست، امر په معروف او له منکر څخه منع کوئ او پر الله سبحانه و تعالى ايمان لرئ. که اهل کتاب پر داسې دين ايمان راوړي، د هغوی لپاره غوره ده. خو د هغوی ډېر کم شمېر ايمان لري او ډېری يې فاسقان دي. (يعني د الله سبحانه و تعالى له اطاعت څخه بهر)

الله سبحانه و تعالى رهبريت د ژوند اړتيا کړه، چې په دې سره د مخلوق چارې حرکت وکړي. د مرغانو ډله يو رهبر لري چې هغوی رهبري کوي، همدارنگه څاروي هم يو داسې تن ته اړتيا لري چې دوی رهبري کړي، لکه مېريان او مچۍ. دوی لکه انسانان داسې مخلوق دی. الله سبحانه و تعالى فرمايي:

(وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ) [انعام: ٣٨]

ژباړه: په ځمکه کې هېڅ داسې مخلوق او هېڅ داسې مرغه نشته چې په دوو وزرو الوزي، خو دا ټول ستاسو خوندي مخلوق دی. په دغه کتاب (قرانکریم) کې ټول څیزونه ځای پر ځای شوي او هېڅ نه دي پاتې شوي. ټول د الله سبحانه و تعالی لور ته ورگرځي.

رهبري هغه واک او قدرت دی چې ژوند رهبري کوي او د ادارې او رهبري کولو لپاره تر ټولو اړینه مسئله ده. الله سبحانه و تعالی په اسلام کې د امت د امیر، رهبر یا امام پیروي واجبې کړې چې د الله سبحانه و تعالی احکام پلي کړي او الله سبحانه و تعالی پر امت واجبې کړې چې تر هغه د هغه اطاعت وکړي او نا فرماني یې نه وي کړې. که یې د الله سبحانه و تعالی له احکام پلي کېدو سرغړونه وکړه، هغه وخت بیا د اطاعت وړ نه دی.

رسول الله صلی الله علیه وسلم په اسلام کې د امت لومړنی رهبر و او د بشریت لپاره تر ټولو غوره شخصیت. رسول الله صلی الله علیه وسلم یو پیغام، باور او یو قوي امت پرېښود، چا چې امت رهبري کړ او هغوی ته یې د الله سبحانه و تعالی لارښود او رڼا پرېښوده. تر رسول الله صلی الله علیه وسلم مخکې بشریت د داسې رهبر شاهد نه و. رسول الله صلی الله علیه وسلم په قبیلو او قومونو کې له کوم رنگ په پام کې نیولو پرته خلک د الله سبحانه و تعالی تر بیرغ لاندې سره راټول کړل. همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم د امت تر منځ پولې ونړولې او زړونه یې له یوځای کړل.

الله سبحانه و تعالی ته عبادت کول دا مانا ورکوي چې په ځمکه کې نسل پراخه او د الله سبحانه و تعالی حکمت خور شي. دا هغه باور او دروند بار دی چې اسمان، ځمکه او غرونه یې د وړلو وس نه لري، خو پر انسان دا بار ور وتپل شو. رسولانو او پیغمبرانو دا باور تر لاسه کړ او د الله سبحانه و تعالی رسول صلی الله علیه وسلم وروستی پیغمبر و چې دغه درند بار پر اوږو واخلي او خپل امت ته یې راوړلېدوي. همدارنگه امت یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر تگلاره دوام ورکړي.

دا د رښتیني، صادق او ایمان لرونکي رهبر تړون و، چې له مهرباني پرته بل څه نه لري او په خلکو یې کې قانون خپور کړ. دا ژوند له الله سبحانه و تعالی سره د مینې درلودو په مانا دی او الله سبحانه و تعالی پر خپلو بنده گانو مهربانه دی.

(فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ *
وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ * لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ) [الزمر: ۳۲-۳۴]

ژباړه: نو تر هغه کس بل څوک ظالم دی چې پر الله سبحانه و تعالی پورې درواغ و تړي او رښتیا خبره چې هغه ته راغلي، درواغ وگڼي؟! ایا په جهنم کې د کافرانو لپاره ځای نشته؟! خو که څوک رښتیا خبره راوړي او بل کس یې تایید او تصدیق کړي، هغوی پرهیزگاران دي. هر هغه څه چې ویې غواړي، د الله سبحانه و تعالی له لوري د دوی لپاره شته دي او دا د نېکو کړنو ترسره کوونکو جزا ده.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر تگلاره د هغه اصحابو رضی الله عنهم هم قدم کېښود او دوی هغې لارې ته دوام ورکړ چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته پرېښوده. همدارنگه هغې لارې ته چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هغوی ته د دین د ساتنې لپاره ور وښوده. هغوی د تر لاسه کړو زده کړو د خورولو لپاره کار کاوه، د امت چارې یې تنظیمولې او په دغو چارو کې یې عدالت او امنیت ته هم پام کاوه. هغوی هڅه کوله چې د ټولو هغو کسانو لپاره اړتیاوې پوره کړي چې له اسلامي دولت سره یې اړیکې او پیوستون درلود. همدارنگه اصحابه وو د الله سبحانه و تعالی د رضا او آخرت لپاره ټول هغه څه مصرف کړل چې درلودل یې.

دوی پر بندگانو د الله سبحانه و تعالی د احکامو پلي کېدو او پرمختگ لپاره کار کاوه، د الله سبحانه و تعالی له غوسې او قهر څخه وېرېدل. دوی د خلکو د اړتیاوو پوره کېدو په ځانگړي ډول د مشرانو او هغو کسانو لپاره چې سرپرست یې نه درلود، خدمت کاوه.

د بېلگې په توگه د رسول الله صلى الله عليه وسلم خليفه حضرت ابوبکر صديق رضی الله عنه د يوې زړې او په سترگو ړندې مېرمنې خدمت چې بيا وروسته يې هم د هغې پالنې ته دوام ورکړ. عمر ابن خطاب هم د پالنې او روزنې په برخه کې ښه مثال دی.

کارځای ته په نوبت راتلل او هر يو څنگه چې د الله سبحانه و تعالی خوښه وه، په ښه ډول يې ترسره کول. حتا له مرغانو سره به د دوی غم و چې وړي پاتې نه شي او څارويو ته يې هم پام کاوه چې ونه خوښيږي. له الله سبحانه و تعالی څخه وړېدل. هغه امانت چې د مسلمانانو خلفا هر يوه يې په تقوا او له الله سبحانه و تعالی څخه په ډار سره وساته.

هغوی کونښنې وکړ چې دغه دين وساتي، دفاع ترې وکړي او ټولې نړۍ ته يې ورسوي، خو په دې سره د الله سبحانه و تعالی کلام او حکومت يوازې د يوه الله سبحانه و تعالی شي. د امت يوې ډلې چې له الله سبحانه و تعالی او رسول الله صلى الله عليه وسلم سره يې خيانت وکړ، پر دې وتوانېدل چې خلافت دولت نسکور کړي.

سياسي بنسټ د دين ساتونکی دی او د الله سبحانه و تعالی د احکامو پلي کوونکی دی. هغوی د خپلو گټو پر اساس هېوادونه سره ووېشل او د امت مال يې لوټ کړ، همدارنگه پرديو ته يې د دې څه تضمين ور کړ.

واک داسې کسانو ته ولېږدول شو چې وړ يې نه وو او دغه کسان بايد د قيامت ورځې په تمه شي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«إِذَا ضَبِغَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» **بوخاري**

ژباړه: کله چې امانت له لاسه ووت، د يو ساعت لپاره په تمه شئ! پوښتنه وشوه، کله به امانت له لاسه ووځي، اې د الله سبحانه و تعالی رسوله! هغه وفرمايل: کله چې واکمني د داسې چا لاسته ورشي چې هغه يې وړ نه وي. نور وروسته د يو ساعت لپاره په تمه شئ!

موضوع هغه چاته ور گرځي څوک چې د خلکو د چارو سرپرستي نه شي کولی او د هغوی د گټو لپاره نه شي درېدلی. دوی پر خلکو درنې ماليې لگوي او دوی خلک له هغو شتمنيو بې برخې کوي چې الله سبحانه و تعالی يې خښتن کړي دي. موضوع هغه چاته ور گرځي، څوک چې هېواد پلوري او بې عدالتي او فساد په خلکو کې خوروي.

نو هغه کسان چېرته دي چې د خلکو چارې يې پر غاړه واخيستي او د انساني نظام پر اساس يې پر هغوی حکومت وکړ. همدارنگه هغه کسان وځپي چې د کمو خلکو گټې خوندي کوي او ډېری نور ترې بې برخې وي. لکه په نړۍ کې چې جگړې روانې دي، لوړه ده، پر ماشومانو جنسي تېري کېږي، څو دغه واکمنان د دغو بدبختيو مخه ونيسي.

هغه کسان چې په داسې نظام سره حکومت کوي چې د خلکو د چارو په ترسره کولو کې بې وسه دي او انساني اړتياوې نه شي پوره کولی. زرگونه ماشومان چې له لوړې څخه خپل ژوند له لاسه ورکوي. دا د اوسنيو ظالمو واکمنانو له لاسه دي چې د امت د چارو په ترسره کولو کې بې وسه دي. کوم ماشومان چې د امن شتمني ده او بايد له ښه ژوند څخه برخمن شي، ځکه چې دا يې حق دی.

د هغو کسانو تر منځ چې اوس واکمنان دي او هغه کسان چې د الله سبحانه و تعالی قانون ته يې غاړه اېښې ده، پر ځوانانو رحم کوي، ډېر توپير دی. رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي:

«لَيْسَ مِنَّْا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا»

ژباړه: هغه څوک له موږ څخه نه دی چې پر ځوانانو رحم نه کوي او مشرانو ته درناوی نه لري.

دلته د هغو کسانو تر منځ چې د يتيمانو لاسنيوی کوي او د هغوی اړتياوې پوره کوي، له هغو کسانو سره توپير لري چې دې څه ته هېڅ پام نه کوي.

اوس چپرته دي د نن ورځې واكمنان كله چې خلك له بېكارۍ او لوړې سره مخ دي؟! چپرته دي د امت هغه ځوانان كوم كسان چې په ځورېدو او پر مخ يې د ټولو دروازو په بندېدو سره خپل ژوند له لاسه وركوي؟!!

چپرته دي زموږ د ځوانانو درد كله چې د غمونو او ځورېدنو په يو طوفان كې كلابند شوي وي؟! دوى داسې ژوند غواړي چې په هغه كې له منع شوو څخه منع كېدو او پاكي ته دعوت كېږي. چپرته دي هغه كسان چې امانت يې واخيست او د هغه د ساتلو لپاره كوښښ كوي. په ځوانۍ كې له الله سبحانه و تعالى وډار شول او له هغوى سره يې د ودونو په ترسره كېدو كې مرسته وكړه. هغه كسان چې الله سبحانه و تعالى د احكامو په پلي كېدو سره خوشحاله كوي او له هغوى سره يې مرسته وكړه.

ابوحريره رضی الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ؛ الْمَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْمُكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْأَدَاءَ، وَالنَّائِحُ
الَّذِي يُرِيدُ الْعَفَاةَ

ژباړه: درې كسان دي چې د الله سبحانه و تعالى لپاره ښه دي او بايد مرسته وسره وشي: هغه غلام چې خپل څښتن ترې خونې وي چې خپله ازادې واخلي، څوك چې د سپڅلو هيلو لپاره واده كوي او هغه څوك كې د الله سبحانه و تعالى په لاره كې جهاد كوي.

چپرته دي هغه واكمنان كله چې ځوانان د ودونو لپاره پيسې او لگښتونه نه لري، خو په دې برخه كې د يوې كورنۍ ملاتړ وكړي او د واده د لگښتونو په تړاو يې خبرې ورسره وكړي. (يعنې په داسې حالت كې د مرستې كول چې لگښتونه ډېر او ځوانان بېكاره دي.)

چېرته دي هغه واکمنان، کله چې له يوې مېرمنې څخه د ازادۍ په بېلابېلو عنوانونو سره گټه اخیستل کېږي، ظلم پرې کېږي او هغه حقونه کله چې هغه پر ځنځير تړلي وي او د داسې چا په تمه وي چې نوموړې له درده ډک ژوند څخه ازاده کړي. دا څه د دې لامل شوي چې نوموړې هغه څه له لاسه ورکړي چې الله سبحانه و تعالی د هغې په فطرت کې ځای پر ځای کړي دي.

چېرته دي هغه کسان چې د نړۍ د رهبري کولو او له وچکالی، فقر، بېکارۍ او جگړو څخه يې د ژغورلو ادعا کوي؟! له يو ناخوښ ژوند څخه د خلکو سينې تپي او مړۍ يې خفه شوې دي. هغوی د يو بل داسې سيستم لپاره په تمه دي چې د ټولو خلکو د ژوند د چارو مسوليت پر غاړه واخلي. د شتمن او بېوله، د ځوان او سپين ږيري، سړي او ښځې او د يو انسان په توگه د بل انسان ساتونکي شي.

يعنې داسې سيستم چې يوه مېرمن د خپل خلقت او فطرت اړوند ژوند ولر يا چارې مخته يوشي.

(أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) [عراف: ۵۴]

ژباړه: خلقت او فرمان د الله سبحانه و تعالی دي. الله سبحانه و تعالی د ټولې نړۍ پروردگار دی.

چېرته دي هغه رښتیني رهبران، څوک چې پر دې خبر دي چې الله سبحانه و تعالی دغه مسولیت بنده گانو ته سپارلی چې د الله سبحانه و تعالی د مهربانه بنده رسول الله صلی الله علیه وسلم، اصحابه وو او ټولو هغو کسانو په مرسته راولېږدول شو، څوک چې رښتیني وو. هر څوک چې رښتیا ویونکی وي او پر امانت یې وفا کړې وي، ژغورل شوی او هر څوک چې غفلت وکړي، درواغ ووایي، خیانت یې کړی او پېښمانه به شي. هغه ورځ چې پښماني به یې هېڅ گټه ونه لري.

رښتیني رهبري د الله سبحانه و تعالی بلنه مني او الله سبحانه و تعالی ته صادق وي. د دغه دین د تاسیس پیغام لري او له دغه دین څخه د دفاع او په ځمکه کې یې د پلي کېدو لپاره هڅې کوي. یو څوک شته چې د الله سبحانه و تعالی د شریعت پلي کېدو لپاره هڅه کوي، څو الله سبحانه و تعالی هغوی ته پر ځمکه د واکمنېدو وس ورکړي.

دا هغه کسان دي چې ځانپژندنه نه کوي، د هر گواښ لپاره کلکه اراده لري او په کار کې ټنډلي نه مني. د هغوی صداقت الله سبحانه و تعالی ته معلوم دی.

رښتیني رهبري مسوله وي او دا هغه کسان دي چې له الله سبحانه و تعالی څخه وېرېږي.

في رواية عن أبي ذرّ قال: قلت يا رسول الله، ألا تستعلمني؟ ف ضرب بيده على منكبي ثم قال: «يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ، إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا، وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا» مسلم

ژباړه: ابوذر وويل: له رسول الله صلى الله عليه وسلم مې وغوښتل چې مې والي وټاكي، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغه پر اوږه لاس کېښود او ويلي فرمايل: ته کمزوری يې ابوذره! دا ډېر ستر امانت دی. د قیامت په ورځ به پښېماني وي، خو هغه کسان به نه وي پښېمانه چې دغه مسولیت يې په نښه ډول ترسره کړی وي. په يو روايت کې هغه ته وايي: «اې ابوذره! وينم چې ته کمزوری يې او هغه څه چې د ځان لپاره يې غواړم، تاته يې هم هيله کوم. د دوو کسانو حکومت مه منئ او د يتيم مال مه خورئ.

رښتیني رهبري هغه ده چې هغوی پر خلکو د الله سبحانه و تعالی احکام پلي کړي، خو په دې سره د هغوی ژوند روښانه کړي. په دې سره به د الله سبحانه و تعالی شريعت پلي، د خلکو اړتياوې به پوره او عدالت به تامین شي. هغه به د خلکو امنیت ټينگ او ډلې ډلې به اسلام ته داخلې شي. رښتیني رهبر هغه دی چې تر الهي قوانينو لاندې حاکمیت ولري او واکمنی وکړي او په همدغه نظر ورته وگوري. ځکه هغه د الله سبحانه و تعالی په ژمنه او د مومنانو پر بريا باور لري. رښتیني رهبري هغه ده چې پر الله سبحانه و تعالی توکل وکړي، لکه ابوبکر رضی الله عنه چې تر ټولو غوره شخصیت و او په هجرت کې له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره يوځای و.

"فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُعْبُدُ مُحَمَّدًا ﷺ فَإِنَّ مُحَمَّدًا ﷺ قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ يُعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ"

ژباړه: هر چا چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په وخت کې عبادت وکړ چې رسول الله صلى الله عليه وسلم او وفات شوی او هر چا چې د الله سبحانه وتعالى عبادت وکړ چې الله سبحانه وتعالى هېڅ نه مړ کېږي.

هر چا چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم غوندې عبادت وکړ، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم اوس وفات شوی. خو که چا په یو پرېکنده اقدام کې د دولت وحدت وساته، ارتداد یې له منځه وړی دی.

رښتیني رهبر هغه څوک دی چې خپل قوم ته دروغ ونه وايي، الله سبحانه وتعالى او رسول الله صلى الله عليه وسلم ته صادق وي، شپه او ورځ د اسلام د عزت بیا راگرځېدو لپاره هڅه کوي او هغوی سره یوځای کړي. د الله سبحانه وتعالى په عادلانه احکامو سره رهبري کوي. رښتیني رهبري هغه ده چې له الله سبحانه وتعالى او رسول الله صلى الله عليه وسلم سره پر ژمنه عمل وکړي، ځکه دا یو قانوني مسولیت دی چې باید ورته ژمن وي.

دا داسې رهبري ده چې هر وخت خپله ژمنه تازه کوي او ډاډ ورکوي چې د الله سبحانه وتعالى د قانون پلي کېدو لپاره به هڅه کوي او پر خلکو به د همدغه قانون په وسیله حکومت کوي. په دې سره به د اسلام عزت بیرته تر لاسه شي او دا به یوازنی حکومت وي چې بشر د ظالمانو له بشري قوانینو او حکومت څخه وژغوري.

هغه رهبري او حکومت چې یوازې د الله سبحانه وتعالى د حکم تر سیوري لاندې د ژوند کولو په اړه فکر کوي.

دا متحده رهبري د حزب التحریر په نوم په یو سیاسي حزب کې ده چې د اسلامي ژوند بیا راگرځېدو لپاره هڅه کوي. منصب نه غواړي او دنیوي عزت هم نه غواړي، بلکې له الله سبحانه وتعالى ډارېږي. ژمنه یې کړې چې د توحید بیرغ پر اسمان او ځمکه وړپول شي. ستره رهبري ده چې الله سبحانه وتعالى ته ژمنه ده او پر الله سبحانه وتعالى یې توکل کړی دی. د الله سبحانه وتعالى عبادت یې کړی، الله سبحانه وتعالى ژوند دی او هېڅ وخت به مړ نه شي.

(مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ

وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا) [احزاب: ۲۳]

ژباړه: د مومنانو په منځ کې داسې کسان شته چې له الله سبحانه و تعالی سره پر کرې ژمنه ولاړ دي، ځینو یې ژمنه وروستیو ته یوړه (یعني د الله سبحانه و تعالی په لاره کې یې د شهادت شربت وڅښل) ځینې نور یې په تمه دي. هېڅ وخت یې خپله ژمنه او تړون بدل نه کړل.

د حزب التحریر مرکزی مطبوعاتي دفتر

لیکوال: زینا از سمت

۱۴۴۳ هـ. ق د رمضان ۱۷ مه

۲۰۲۲ م کال د اپرېل ۱۸ مه

